

* 1964–תשכ"ד * חוק הניקוז והגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 4)

1. אחרי סעיף 43 לחוק הניקוז והגנה מפני שטפונות, תש"ח-1957¹, יבוא:
 (א) רשות ניקוז, באישור שר החקלאות והסכם שר הפנים,
 ניקוז
 חייב בהוצאות
 רשות להחליט שהחוצאות להקמת מפעל ניקוז, לשינויו או להזקתו
 (**להלן בסעיף זה – פעולות ניקוז**) או הוצאות המשוערות מראש לפחות
 никוז יכוסו – قولן או מכךן, לפי מכストות שתקבע בהחלטה – על ידי
 הרשות המקומית המיצגת ברשות הניקוז ועל ידי בעלי השטחים שהם
 בתחום רשות הניקוז ואינם נכללים בתחום רשות מקומית.
 (ב) אישור שר החקלאות והסכם שר הפנים לא יינתנו אלא
 לאחר שניתנה לרשות המקומית הנוגעת בדבר הזמנות להביא את
 טענותיהן לפניו השרים.
 (ג) חלוקת גטל הוצאות לפי מכストות כאמור תיעשה, ככל האפשר,
 בשים לב למידת ההנאה והועלם שישנן לכל רשות מקומית ולבעל
 השטחים כאמור בפעולת הניקוז ולמידה שבה נדרש הוצאות בפעולת הניקוז
 על ידי מפעלים, מתקנים ובנויים הנמצאים בתחום.
 (ד) רשות מקומית הרואה את עצמה בוגעת על ידי חלוקת גטל
 הוצאות לפי סעיף זה, רשאית לעורר על החלטת רשות הניקוז לפניה בית
 הדין לענייני מים תוך שלושים יום לאחר שBITNA לה הודעה על החלטת
 רשות הניקוז; הודעה על החלטה הפרט, בין השאר, את התאריכים של
 אישור שר החקלאות והסכם שר הפנים.
 43. (א) בתחוםה של רשות מקומית שחוויבתה בתשלום מכסה לפי
 החלטת רשות הניקוז כאמור בסעיף 43, לא תיגבה אריגות ניקוז מיחודה
 לכיסוי הוצאות של פעולה הניקוז או הוצאות המשוערות של פעולה
 זו, הכל לפי העניין; אולם רשאית הרשות המקומית לאטיל, לכיסוי
 הוצאות האמור, היטל על בעלי המקרקעין שבתחום הרשות המקומית
 (**להלן – היטל ניקוז**).
 (ב) היטל ניקוז יוטל לפי המבחנים שייקבעו בחוק עוזר של
 הרשות המקומית והודיע על סכום ההיטל תינתן לחיבים בו מועד
 ובדרך שייקבעו באותו חוק עוזר; חוק העוזר טעון גם אישורו של שר
 החקלאות.
 (ג) המבחנים ייקבעו במוגמה שבעל מקרקעין שאינו נהנה מפעלת
 הניקוז או שmpsעלן, מתקבזו או מבנוו שעיל המקרקעין אינם גורמים
 לפחות ניקוז – לא יהא חייב בתשלום היטל ניקוז.
 (ד) הרואה את עצמו נפגע על ידי הודעה לפי סעיף קטן (ב),
 רשאי לעורר עליה לפני בית הדין לענייני מים תוך שלושים יום מיום
 המצאתה.

גבית המכastos
על ידי הרשות
המקומית

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרץ 1964); הצעת החוק ודברי הטעבר פורסמו בה"ח 570, תשכ"ג;
 עמ' 329.
 1 ס"ח תש"ח, עמ' 4; חז"ט עמ' 188; חז"ר, עמ' 10; חז"א, עמ' 90.

(ה) היטל ניקוז ייגבה בדרך שగובים את ארנונת הרכוש המוטלת באותה רשות מקומית, והעדר לפי סעיף זה איבר מעכט את הגביה.

(ו) "בעל מקרקעין" – לעניין סעיף זה, כמשמעותו בסעיף 36 (ד).
43. (א) החליטה רשות ניקוז על חלוקת הזרזאות לפי מכסות כאמור בסעיף 43 א, רשאית היא להטיל ארנונת ניקוז לפי סעיף 36 (א) (1) בשיטה שאינו כולל בתחום של רשות מקומית, לשם גביית המכסה שנקבעה לאוטו שטח בהחלטת רשות הניקוז.

(ב) שר החקלאות ושר הפנים רשאים לקבוע בתקנות, למדינה כולה או לחזור רשות ניקוז פלונית, כי במקום הארנונת לפי סעיף קטן (א) ישלו בעלי המקרקעין בנסיבות מסוימות בסעיף 36 (ד) בשיטה שאינו כולל בתחום של רשות מקומית, היטלים לפי מבחןם שיקבעו השרים: על קביעת המבחןים יהולו הוראות סעיף 43ב.

(ג) בתקנות לפי סעיף קטן (ב) יקבעו הוראות בדבר דרכי ההודעה לרשות הניקוז על הטלת היטל, מועדה ותנאי העדר על היטל לפני בית הדין לענייני מים.

גביה המכסות
בנסיבות שאינן
כלולים בתחום
רשות מקומית

לווי אשכול
ראש הממשלה
משה דיין

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לתיקון דין הנזיקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), תשכ"ד-1964 *

1. לעניין חוק זה –

תגדרות "הטבת נזק" – הוצאות שהוצאו או שירות שניתן כדי לתקן נזק גוף, למנוע מניזוק החמורתו של נזק או נזק נוסף או להקל מסבלו, לרבות תמייה שניתנה לנזוק למחייתו ולמחיה בוי ביתו שנוצרה לה עקב הנזק, וכן, אם מת הנזוק, תמייה כאמור שניתנה לאדם הוכאי לפיזי בשל כך מאות המזוק;

"נזק גופי" – לרבות מחלת, ליקוי גופני או שכלי, ומות.

2. גרים אדם לוולתו נזק גופי, רשאי מי שהיטיב את הנזק להיפרע את הטבת הנזק מן זכותו של מיטיב להיפרע מן המזיק עד כדי סכום שהמזיק היה חייב למוטב על פי כל דין בשל גרים נזק הגוף אלמלאו הטוב הנזק על ידי המיטיב.

3. נגרם נזק הגוף גם בשל רשלנותו המורמת של הנזוק, או שנגרם כולם בשל רשלנותו של הנזוק, רשאי המיטיב להיפרע מן המוטב את הטבת הנזק, מכך או כולה, לפי מידת רשלנותו של הנזוק.

4. לעניין חוק זה אין נפקא מינה אם המיטיב פעל לפי חובת שבידין או שבחסכם או שפעל בהנדבות; ואין נפקא מינה אם המיטיב הוא אגודה שיתופית שהמומטב אחד מחבריה; אלא שאם היה המיטיב האגיד העוסק בעסקי ביטוח – למעט האגיד המבטיח את חבריו בלבד – ופעל לפי חובה ביטוח עם הנזוק או המוטב, לא יהיה זכאי להיפרע לפי חוק זה, אולם אין בהוראה זו כדי לאגורע מזכותו לפי חוק אחר.

* נתקל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרץ 1964); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בה"ח 540, תשכ"ג;
עמ' 126.